

Jak jsme (ne)chytili vraha

Trochu nesmyslně dlouhá reportáž o I.Questu 2024

Ahoj, my jsme Jojo. Na I.Quest chodíme (spíše jezdíme) moc rádi, protože nás hra baví, i když ji většinou nechápeme. Přes rok se účastníme jiných šifrovaček, ale prostě I.Quest má takové svoje kouzlo... už jen to, že se tu setkáme s šiframi a úkoly, které jinde udělat nejdou.

Rok 2024 pro nás znamená již pátý absolvovaný I.Quest. Poděkování patří i Otovi a Kačce, kteří se námi před čtyřmi lety odvážili na I.Quest vyrazit.

To jsme my na loňském I.Questu. S naším idolem, doktorkou Drábovou.

P.S. Fotím na bramboru. Proto jsou některé fotografie rozmazané.

Úvod

Tak se rok s rokem zase sešel... ne, tentokrát vlastně ne. Už loni se o tom mluvilo a srpnový email to jen potvrdil – I.Quest se přesouvá na jaro! Super, konečně nebudu muset z I.Questu letět domů, balit a odjíždět ráno na tábor... 😊

Tentokrát je téma vrah Zodiac. To musím říct, že mě docela zaujalo. A mile mě potěšilo (alespoň v té chvíli), že se vrací úkoly během roku. Když jsme se totiž v roce 2020 rozhodovali, zda vůbec I.Quest zkusíme, právě úkoly nám to trochu usnadnily – tehdy jsme si řekli, že když v tom nebudeme úplně plavat, tak třeba pak na samotné hře nezůstaneme na prvním stanovišti.

Ono to luštění nakonec ale tak slavné nebylo. Na první Zodiacovu šifru jsme spíš jen koukali; říkali si, že to přeci po nás NEMŮŽOU CHTÍT. To přece vyřešit NEJDE. A čekali na nápovědy...

...jenže ony nepřišly. V momentě, kdy vyšla druhá šifra bylo jasné, že si s tím budeme muset poradit sami. Načetli jsme si něco o tom, jak se první Zodiacova šifra řešila (přeci jen na to i ta jediná videonápověda naváděla) a pak to dlouhým snažením zdolali. I to bylo radosti!

Pak jsme se... tedy slušně řečeno, pak jsme si nechali ujet vlak. Nikdo se k luštění moc neměl, každý řešil něco jiného, takže jsme se k Zodiacovi navrátili až s blížícím se I. Questem... vlastně tedy s blížícím se deadlinem na šifry během roku. Ve zkratce jsme zbouchali alespoň tu druhou. A tu vyzvedli. A pak jen čekali na řešení, jakže to bylo dál.

Ale dobře, abych nepředbíhal. Z informací na stránkách jsme pochopili, že první dvě šifry mají odkazovat na dvě místa. Obě se zdály vyřešené, ale jen jedna lokace... vrátili jsme se k první šifře a Z408 (tedy jejímu předobrazu). Vyzkoušeli jsme najít rozdíly mezi texty. Identifikovali jsme pár slov, která se vyloženě neshodovala... ale výsledek žádný. Pak jsme ještě podrobili zkoumání chyby v textu, překlepy, špatnou gramatiku. Těch písmen nebylo tolik, ale ani to nedávalo žádnou tajenku. Bohužel.

Trailer

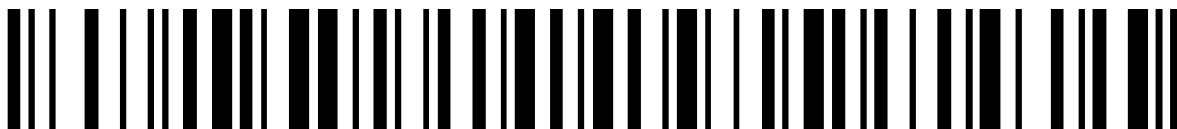
Pátek, 12. dubna. Vyšel [trailer](#). Já ho raději otevírám až odpoledne, protože jinak bych přes den nic neudělal (ano, i v pátek se pracuje). Super! Zase nezklamali! Nedá se to poslouchat. [Ale zhodnotili jsme, že pískání je příjemnější než jiné roky.]

V traileru má být 5 kódů. První průlet videa nastiňuje 5 možností: pískání na pozadí, čáry ve videu, šibenice, Zodiacova šifra a osmisměrka. Stahuji video ve vysoké kvalitě a vybírám snímky, které bychom chtěli luštit. Dál spíš popíšu jen nápady, které se týkaly jednotlivých šifer/věcí ve videu:

- *Pískání na pozadí* vedlo jasně na spektrogram. Jestli si snad někdo myslel, že nás nápis "TATO NENI" zastaví, tak rozhodně ne. Text se rozpínal od 3 do 7,5 kHz, tak jsme zkusili hledat smysl v tom... třeba filtrace zobrazí jiný text? No, bohužel to nikam nevedlo.

- *Čáry na videu* trochu naznačovaly čárový kód. První pokus ale vyšel neúspěšně, protože jsme jednu čáru vynechali... Naučili jsme se něco o vytváření kódů, zkusili to znovu a úspěšně identifikovali CODE 128.

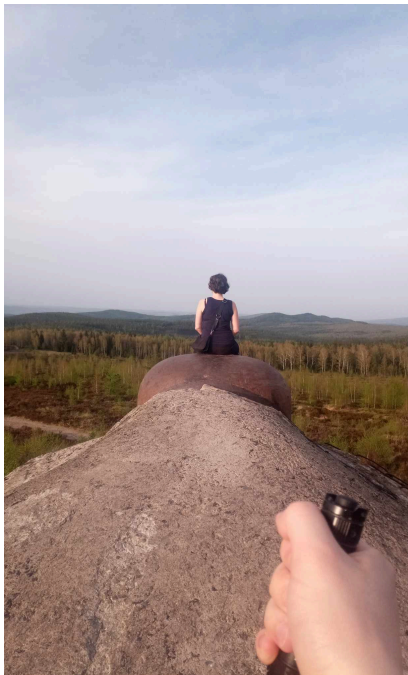
- Šibenice se zdála jako naprosto náhodná a nemožná věc. Těch možností je pořád hrozně moc. V rámci identifikace věcí ve videu O odhalila jméno města v Kanadě. Když jsem si toho všimnul, bylo mi jasné, že Iqaluit není náhoda (a že si to určitě orgové schovávali!). I když jsem si myslel, že půjde o nějakou věc ve městě, hledání informací o této lokalitě odhalilo označení obyvatele a tím i řešení šibenice.

- Zodiaková šifra byla část videa, která zůstala naprosto neprolomena. Kombinace čitelného textu a dost pěkně rozházených znaků podle nás poukazovala spíš na ještě větší ztížení Zodiakova kódu... třeba že jeden znak může mít víc písmen?
- Osmisměrka vyšla malou náhodou. Protože předchozí texty začínaly "HLEDACI PRAVDY", zkusili jsme to i tady. A řešení bylo venku! [Pak jsem si říkal, jak bych to asi tak udělal, aby na to mohl někdo přijít. Třeba zvláštní charakteristiku textu? Nějaká uniformita? No, ukázalo se, že to i přesně tak bylo 😊.]

Co jsme přehlédli a nezvládli?

- Iqbal Javed – I když jsme jeho jméno identifikovali správně, nenapadlo nás nějak z toho dělat kód.
- Pohyby loga na úvodu traileru byly až moc nápadné. Protože to nevypadalo, že se nám Zodiak podaří rozlousknout, soustředili jsme se na toto. Možností bylo spoustu: vykreslovat písmena (ale to vedlo na divoké klikyháky), interpretovat to semaforovou abecedou (ale to zase vedlo na neplatné znaky) a ještě pár dalších možností. Nakonec se ukázalo, že tam žádná šifra nebyla, jo. 😞

Nu což, alespoň ta místa z videí během roku jsme zvládli. [Nechci se chvástat, ale to nám i docela jde!] Vlčtejn nám chvíli trval (těch záchytných bodů tam moc nebylo), ale i ten jsme nakonec identifikovali. Tři místa jsme objeli ještě před trailerem, na Vlčtejn se Makki vydala těsně před soutěží. To netušila, že se tam hned druhý den vrátí 😊.

Jordán. Opravdu se tu vraždí.

Soutěž

3:15, budík. Hurá, už je čas! Asi to znáte, ranní vstávání je dost na dvě věci, ale tentokrát to bylo o něčem jiném. Přeci jen, jedeme na I.Quest. 😊

Krátce po 4 jsme vyrazili (ač neúplní) z Prahy směr kaple v Březině. První sraz jsme měli na dálnici, na ranní kávu na MOLu. Joel nás dojel, koupili jsme svačinu a vyrazili dál. Cesta do Březiny byla v pohodě. Zaparkovali jsme na kraji silnice (asi tak v posledním volném místě) a doběhli na místo startu.

Start byl trochu akčnější než obvykle – chvíli po zahájení úvodní rozpravy na nás někdo naběhl a seřval nás, že ho rušíme. [Jak jsme později dozvěděli, byl to samotný Zodiac.] Myslím, že od nás ho nikdo neviděl, stáli jsme pěkně uprostřed chumlu. Soutěžící se trochu zasmáli (ve smyslu “co mu jako je?”) a mírném diskomfortu organizátoři dokončili rozpravu. Dopsali jsme telefonní čísla na papírek k objednávatce večere a vyběhli k autu.

Odbila 6. ranní, hra začíná!

U auta jsme nastartovali WR (dobře, to už dávno běželo) a otevřeli INTRO s videem Zodiaca. Už v půlce videa O říká, že to je jasné, je to přece smrt. [Později mi řekla, že vlastně vůbec netuší, jak na to přišla.] Posíláme kód I.Q:JSEMSMRT.

Jo, občas náhodně fotím. Třeba jako na startu.

Tahle fotka bude ještě důležitá.

WR potvrdilo zadaný kód a vydalo první tři zadání mezi která jsme se rozdělili. Pro úplnost; WR otevřelo čtyři možné úkoly: A1–A4. První tři obsahovaly šifru, čtvrtá z nich jen zprávu od Zodiaca:

Tady se dnes setkáme. Těšíte se tak, jako já? Ale ještě není vše připraveno, ještě nenastal ten správný čas. Ozvu se vám, buďte na příjmu ...

Na A1 navazovala větev B, na A2 větev C a na A3 větev D. Všechny byly tentokrát volitelné, ale bylo nám doporučeno je neignorovat. (No, kdybychom snad chtěli, tak bychom si z té hry toho moc neužili.)

Prvního úspěchu jsme dosáhli u větve D – jako první totiž padla šifra A3 – místo kam jet bylo jasné; vyrážíme k vodopádu Dírka.

2. května 2020
5. listopadu 2020
8. listopadu 2020
3. února 2021
3. srpna 2021
2. září 2021
8. listopadu 2021
3. ledna 2022
2. října 2022
2. prosince 2022
1. května 2023
7. listopadu 2023

Zodiac: Víte vůbec, kolik lidí už jsem poslal do ráje? Ne? Tak tady máte malý chronologický přehled několika z nich, který vám pomůže najít další místo.

Nejprve jsme přemýšleli nad tím, zda data nenavádí na nějaké pomníky, nebo náhrobky v okolí. Řešení bylo nakonec mnohem přímočarejší – stačilo číst D-té písmeno z názvu měsíce, a bylo to!

Zadání A3.

Jen co vyjždíme z Kříše (nebo jiné vesnice poblíž), musíme prudce zabrzdit. Na silnici před námi se prali dva bažanti. Tím jsme zastavili i auto LK za námi. (A moc se jim to nelíbilo.)

Parkujeme na kraji lesa, tahám koloběžku (tím jsme se inspirovali u jiných týmů!), a vyrážíím s trackerem k vodopádu. Nacházím jiný tým, jak tam leze po všech kamenech a skalách a dělá, že snad něco hledám. Potvrzují polohu a... hledám taky, protože si to WR vyžádalo. Pokud byste to snad někdo počítal, tak jsem si botu namočil taky.

Po chvíli hledání (a postupném posouvání směrem dolů) si všímám pohledů na objekt na skále. A jéje, nějaká krabička. A s kabelem. Zadávám kód, který nám otevírá šifru D1: Voda hučí po skalínách ... ne, to bylo vlastně jinak, ale to nevadí. Tu stejně slýchají na pohřbu jen prezidenti. Pro vás mám připravenou jinou písničku.

Za úspěšné vyluštění A3 jsme ještě dostali indicii do hry. Ta vypadala následovně:

H03

K06

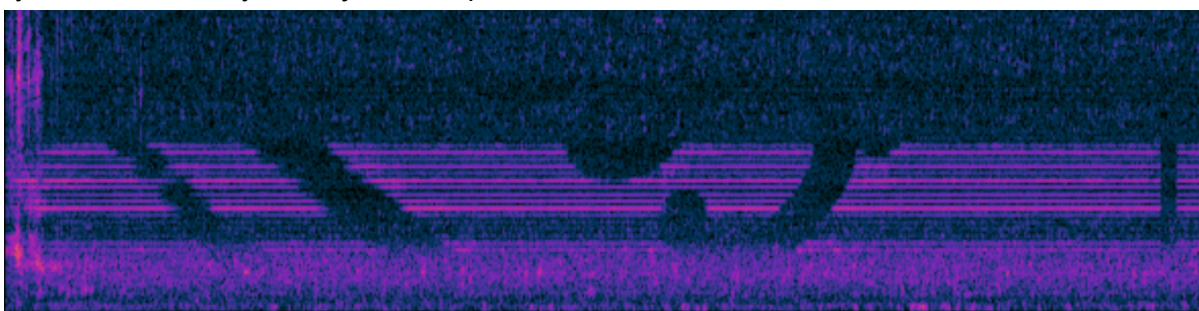
Podobné indicie jsme dostali za všechny ostatní volitelné úkoly. Další už sem dávat nebudu, protože by tu jen zabíraly místo. 😊

Pohled na vodopád. A tajemná krabička.

Myslím si, že v tu chvíli byla ta naše skupinka (složená z náhodných lidí z různých týmů, kteří si raději nahrávají pískání než vodopád) moc ráda za to, že se to dalo napájet i z trackeru 😊. Spouštím nahrávání, krotím nad tím hlavou, posílám zpět týmu. Moc moudří z toho nejsme, tak se vracím.

Co s tím bylo trochu jasné, jen jsme si to v klidu poslechli; otevíráme Audacity a koukáme na spektrum... hm hm, nějaké tau a dvě čáry? Vypadá to, že je tam moc okolního šumu a že vyšší frekvence chybí, tak je to asi špatně, zkusíme to znovu.

První nahrávka bzučení. Poučení pro příště: Nekecat u toho a nahrávat zvuk.

Mezitím padla první šifra větve C (A2), a tak předáváme tracker do druhého auta a dělíme se. K vodopádu se vracíme tentokrát dva. S powerbankou, aby se neřeklo. Vybavení více telefony nahráváme (v klidu) paralelně. Každý z trochu jiného směru. Jeden telefon má i rovnou spektrogram, ale nic moc z toho neleze... jen to stejné, co už jsme viděli – nějaké čáry. Navíc to vypadá, že se krabička nějak vypíná. Tak to balíme, posíláme nahrávky, vracíme se do auta.

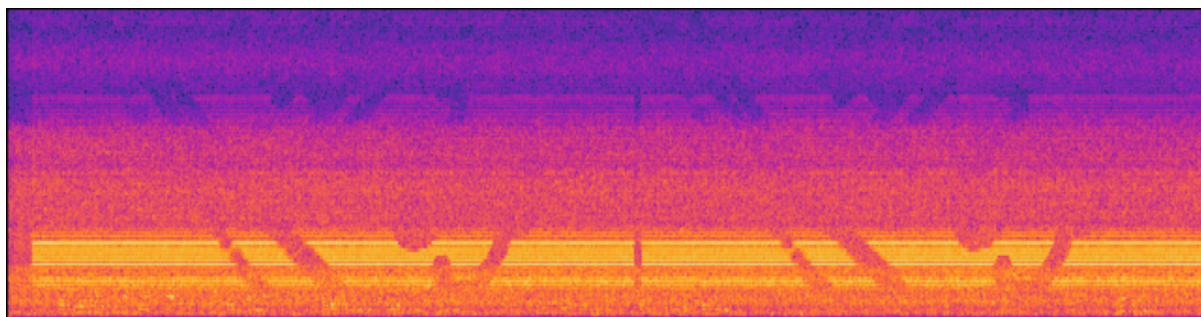
A pokračujeme - dám vám indicii k dalšímu místu. Tady jsem zažil hořké zklamání. Oběť nevydala ani hlásku, jako by měla ve tváři klid a smíření.

U této šifry jsme si trochu naletěli s postavičkou dole. Horní kolo jsme správně identifikovali jako buddhistický symbol dharmačakra. Pro postavičku jsme ale našli označení “toady” (zkrácenina od jména Toadwart). Od jména by pak stačilo odebrat “o” a chtěli jsme hledat někde pod kolem. Jenže to nikam nevedlo.

Fascinující zjištění přišlo poté, co jsme zjistili, že “stoupa” (české označení postavičky) po úpravě dává “stúpa”, což doopravdy něco znamená – odkazuje na nejbližší buddhistickou stúpu v Těnovicích.

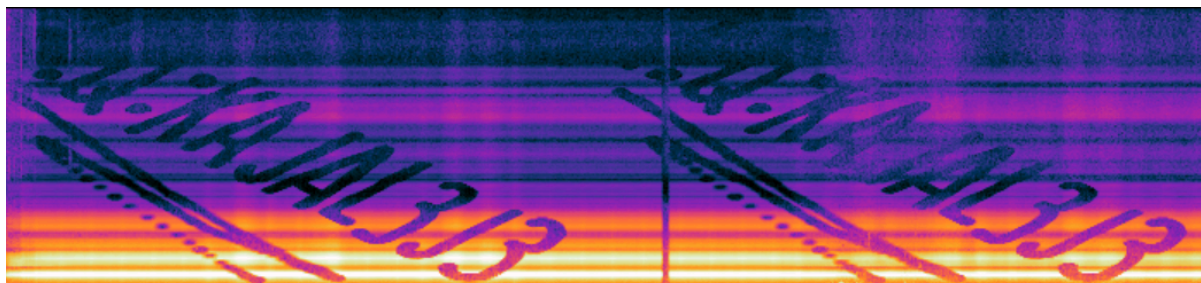
Zadání A2.

V autě nejdřív koukáme na poslanou nahrávku – vypadá to sice lépe, ale spektrum je takové rozplizlé. Zkoušíme původní soubor a vidíme velký rozdíl. Možná jsou to čáry a ... trojka? To asi ne. A pořád ty frekvence jsou nějaké divné. Bereme počítače a jdeme ještě jednou.

Druhá nahrávka bzučení. Poučení pro příště: Když máš moc chytrou powerbanku, tak se jí to nelíbí. A když chceš hezčí spektrum, tak to neposílej přes WhatsApp.

Dorážíme (tentokrát už pěšky) již potřetí k vodopádu. Zrovna mjíme tým, který “hledá” – nu což, nemáme na výběr, trochu jim “poradíme”. Vytahujeme počítače a nahráváme to rovnou na nich. Zajímavý poznatek: když má počítač víc mikrofónů, tak si myslí, že pískání je jen šum a rovnou to filtruje (aneb rozhodně nepřiznám, že bych mohl mít rozbitý počítač). Zkoušíme to ještě jednou na telefon a přichází fascinující zjištění. Ten zvuk jde ze spodní strany. Nahráváme ještě jednou, proženeme spektogramem... a řešení je tady.

Konečně správně nahraný a zobrazený zvuk krabičky.

Ach jo, to jsme to zase zvorali.

Vracíme se k autu, a koukáme na zadání dalšího úkolu D2. Něco o těžbě, břidlici... Nejdříve se soustředíme na bližší doly; přeci jen by ty úkoly měly/mohly být blízko. Nikam to dlouho nevede (ale za to si pěkně pročítáme naučnou stezku tomu věnovanou), až David vítězoslavně prohlásí, že 2. února jsou přeci Hromnice. Hledání bere velký obrat, identifikujeme Hromnické jezírko. Cesta na půl hodiny.

J. D. Starck
kyzová břidlice
2. února plus 60'
2,7 ± 0,1

Kdybych vám měl jen vyprávět, kolik jsem tady získal zářezů, to bychom tu byli dlouho. Hezké místo. Doporučuji vám, abyste k němu jeli nejkratší cestou, protože čas jsou peníze. A jak že místo najdete? Počkejte, mám tu pár poznámek.

Zadání D2.

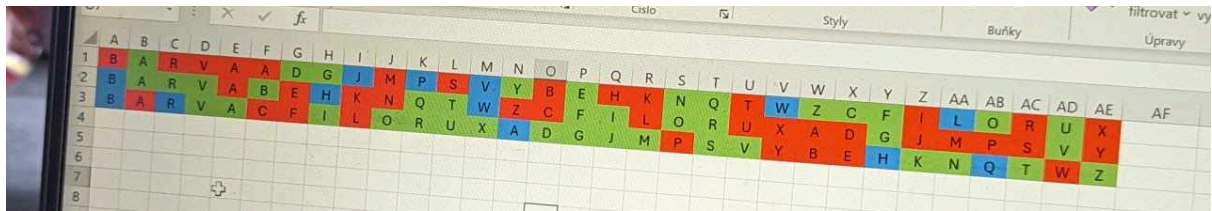
Mezitím druhá skupina potvrzuje A2 a ze systému přicházejí hieroglyfy. Protože jsme oba podobně vzdáleni, (ale oni mají tracker), posíláme druhé auto k jezírku a pouštíme se do hieroglyfů. [Až dodatečně se dozvídáme, že tento krok nás stál minci :-), protože jsme nejeli nejkratší cestou, jak Zodiac žádal.]

Tady jsem tak dlouho rozjímal, až mi vyhládlo. Dostal jsem strašnou chuť. Tak strašnou, že jsem si musel i dvakrát přidat. Vy rozjímejte nad dalším úkolem. A pokud jste se dívali na moje video, něco podobného jste museli čekat.

Zadání C1 – hieroglyfy.

Přečtení prvních tří sloupců bylo hned, zbytek textu moc nedával smysl... a to nepočítám ani znaky, které jsme nemohli najít. Nakonec to správně identifikujeme jako abecedu, přepisují ji rovnou do Excelu a vybarvují. A tam končíme. BARVA BARVA BARVA... no jasné RGB, ale co s tím? Snad ne trojková soustava... to by nám přeci neudělali. Zkoušíme proto něco jiného... ale více méně metody postavené na tom, že z prvního řádku dostáváme červenou, z druhého zelenou a ze třetího modrou. Ať už Braille, vykreslování písmen, nebo jinou srandu. Samozřejmě, nikam to nevede. Že by přeci jen ta trojková...? Nahazujeme R=2, G=1, B=0, pak ještě s přehozeným RBG, ale nic z toho neleze. To už je krátce po 10, volá Zodiac – instuuje nás, abychom se na 11. hodinu dostavili ke zřícenině hradu Vlčtejn.

Přepis hieroglyfů. Tedy jen těch písmen, znaky už nejsou potřeba.

Mezitím druhá skupina doráží na vyhlídku u Hromnického jezírka (kde vyzvedává D3), pochopitelně bez průsvitky. Tohle nám vlastně letos docela šlo. Nemít u sebe ty věci, které potřebujeme. Nafoť si ale okolí a jde zpátky k autu, kde je průsvitka. Fotky stačí k rychlé identifikaci směru. Nabízí se nějaký hrad, rotunda, ale tam to končí. Je čas jet na Vlčtejn.

Není to krásný výhled? Šipka značí místo, kde jsem narazil na jednoho zmateného stařečka. Mimochodem, výborný ročník. Nedovedete si představit, co všechno se dá zvládnout s pouhou vývrtkou ... Jděte se tam podívat!

Vyhlídka u Hromnického jezírka, místo D3.

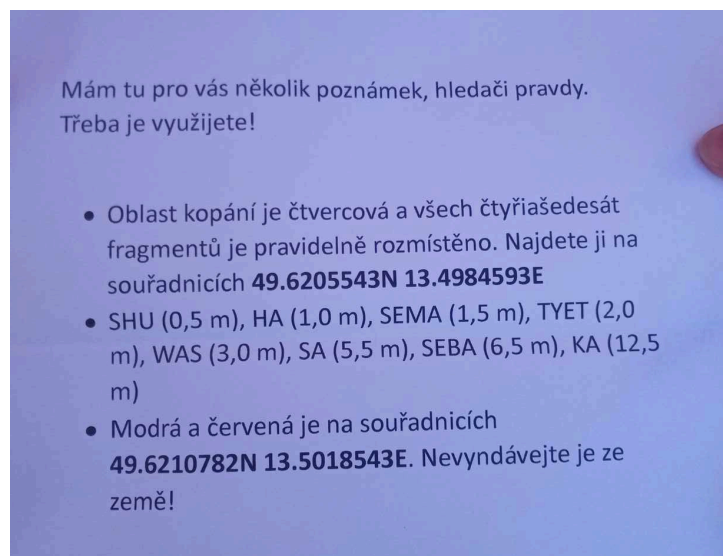

Ano, i Marek Mucha tankuje. My jsme tankovali akorát tak kávu.

Dorážíme na Vlčtejn, obě auta chvíli po sobě. Snažíme se nějak zorientovat v tom mumraji týmů, nakonec dostáváme obálku s pokyny – prý máme obětovat jednoho člena týmu. Makki se hlásí dobrovolně, pravděpodobně s vidinou toho, že se bude flákat 😊. Zbytek se přesouvá do lesa na určené souřadnice.

Do lesa se přesouvají postupně všechny týmy. Čekáme ještě na jeden opožděný tým. [Jak jsme se dozvěděli, byli změřeni raderem :)] Pak organizátoři předávají zadání úkolu a doplňují, že tentokrát budeme muset spolupracovat všichni.

Na hradě Vlčtejně je bomba, u které jsou zamknutí zbylí členové týmů. Máme dvě hodiny na to zadat tři číselné kódy a tím bombu deaktivovat.

Dostali jsme minimálně tento papír.

A pak sadu vlajek, sudoku a vysílačku. A možná ještě něco, ale byl v tom hrozný zmatek. Vysílačky se nejprve zmocnili členové LK, začalo se s luštěním sudoku – tady byl postup docela rychlý. Zjistili jsme, že hradní skupina má také sudoku, akorát s trochu jinými čísly – obě sudoku jsme spojili a vyřešili. Nutno podotknout, že na hradě neměli ani tužku, takže veškeré psaní a výpočty se musely odehrávat u nás.

Celá naše obří skupina se rozdělila na tři části; alespoň tedy v úvodu. Malá skupinka se začala věnovat prepisování vlajek a zjišťování, které vlajky jsou na hradě. Další, velká skupina, se začala formovat u části pole na prvních souřadnicích – začalo se s vytyčováním pole a kopáním. Pak se nás tu našlo pár, kteří se rozhodli odejít do lesa na druhé zadané souřadnice. Tam jsme našli sadu červených a modrých míčků, napíchnutých do země.

V malém počtu se nám míčky hledaly hůře, byly dobře schované ve vysoké trávě. Když se nám je povedlo všechny najít (k čemuž pomohlo zavolat zpět a vyžádat si další lidi 😊), začali jsme přemýšlet nad tím, co mají představovat. Protože jsme netušili, co že nám má vlastně vyjít, tak se objevovalo hodně možností – ve spojení s tematikou Egypta například hieroglyfy.

Nakonec jsme se domluvili na číslech, přeci jen jim rozložení míčků odpovídalo nejvíc; pokud bychom měli drona, tak bychom shora četli modrou pětku a červenou trojku. S tímto výsledkem jsme se vrátili zpět k ostatním.

V základním táboře se situace úplně změnila – byla to trochu i nevýhoda tak “velkého” úkolu – nikdo moc netušil, co se kde vlastně děje. Vysílačková skupina skládala vlajky, oznámil jsem alespoň dvě vyšší čísla, a pak se přesunul ke kopání.

Vytyčená část pole začínala být docela děravá. Kopáči mezitím zjistili, co vlastně hledají – pod zemí bylo zahrabaných dohromady 64 žlutých a zelených míčků. V každém míčku byl schovaný papírek s číslem a písmenem. Složením papírků jsme získali další část kódu pro deaktivaci bomby. Musím říct, že alespoň z mého pohledu si to kopací skupinka docela užívala – určitě z nich nikdo nečekal něco takového. 😊

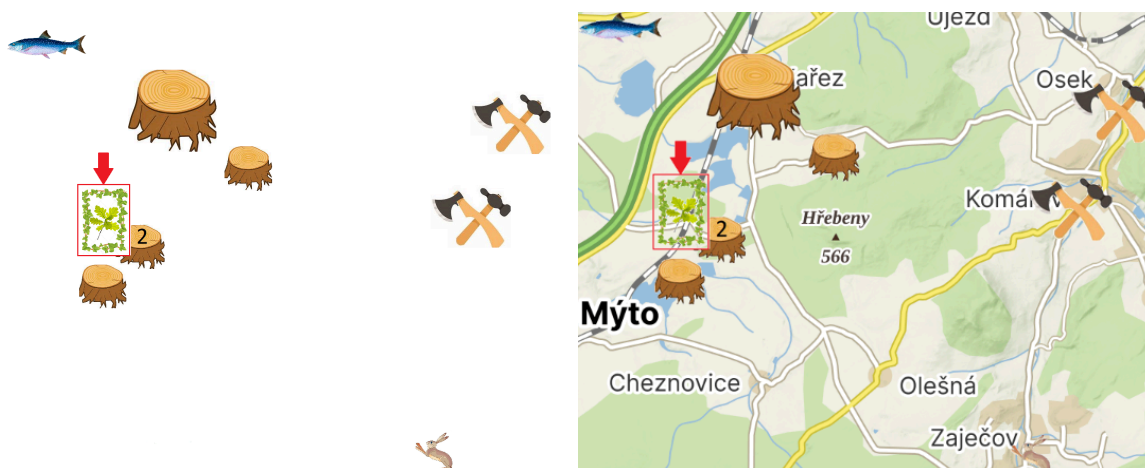
Joel kope díry a hledá míčky, zatímco O raději zahrabává telefon.

Z luštění kódů pro deaktivaci bomby zbývá už jen ten poslední. Část celé skupiny počítá mauzoleum, ale jak někdo správně podotknul, víc lidí už udělá spíš víc nepořádku. My se tedy vracíme k šifrámu. Během řešení bomby nám doběhla nápořka k hieroglyfům – nápad

byl tedy správný, jen špatné přiřazení 012 k RGB. Řešení máme hned – cílem je zajet k Mariině skále.

Zároveň se domlouváme na nápovědu pro A1, jedinou volitelnou větev úkolů, se kterou moc nevíme co. Nápady se točily okolo interpretací: ryba = rybník, pařez = pila, kladivo+sekera = truhlářství. (Dokonce jsme našli místo na mapě, kde to i trochu odpovídalo, ale pak dub vedl na nějaké zvláštní místo.)

Nápověda ukazuje Hořovice. Koukneme do mapy tam a hledáme. Přes Kařez jsme už přešli předtím, ale při přiblížení se ukazují i Kařízky (hlavně Kařízek III!) a na jihu Zaječov. A světe div se, v Kařízku je dub s břechťanem, aha!

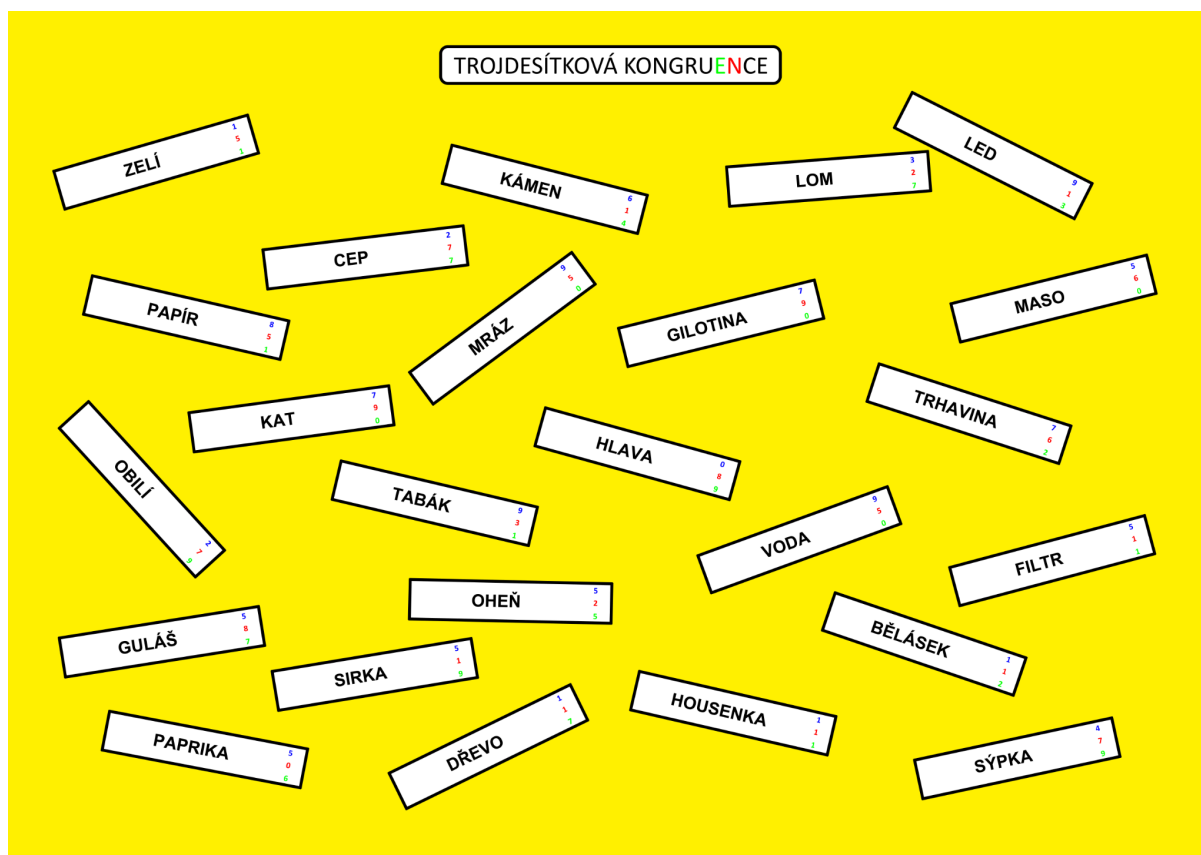

Prahnete po poznání? Chcete znát pravdu, celý můj příběh? No tak dobře. Ukážu vám místo, kde jsem začínal. Tady jsem si vyhlédl svou první oběť. Dokážete ho najít? Na co čekáte? Už běžte!

Zadání A1 a jeho překryv s mapou.

Pak jen sledujeme boj o vypočtení mauzolea, napjatě čekáme na výsledek zadávání kódů do bomby... z vysílačky se chvíli nikdo neozývá...

Všichni jsou zachráněni, hurá! Stejně si myslím, že většina si přála vidět ten ohňostroj... tedy alespoň část z těch, kteří nebyli na hradě. Z vysílačky se ozývá soutěžní kód, ten zadáváme do systému a získáváme šifru E.

Slyšeli jste ty dětské říkačky a hrátky? Slepíčka a kurník nám dá vajíčko, meč a štít patří rytíři a podobně? Kecy! Už od mala se mají děti učit, že hlava a cihla dá (vyteklý) mozek a hrudník a dýka je (propíchnuté) srdce. To je jediné správné logické spojení!

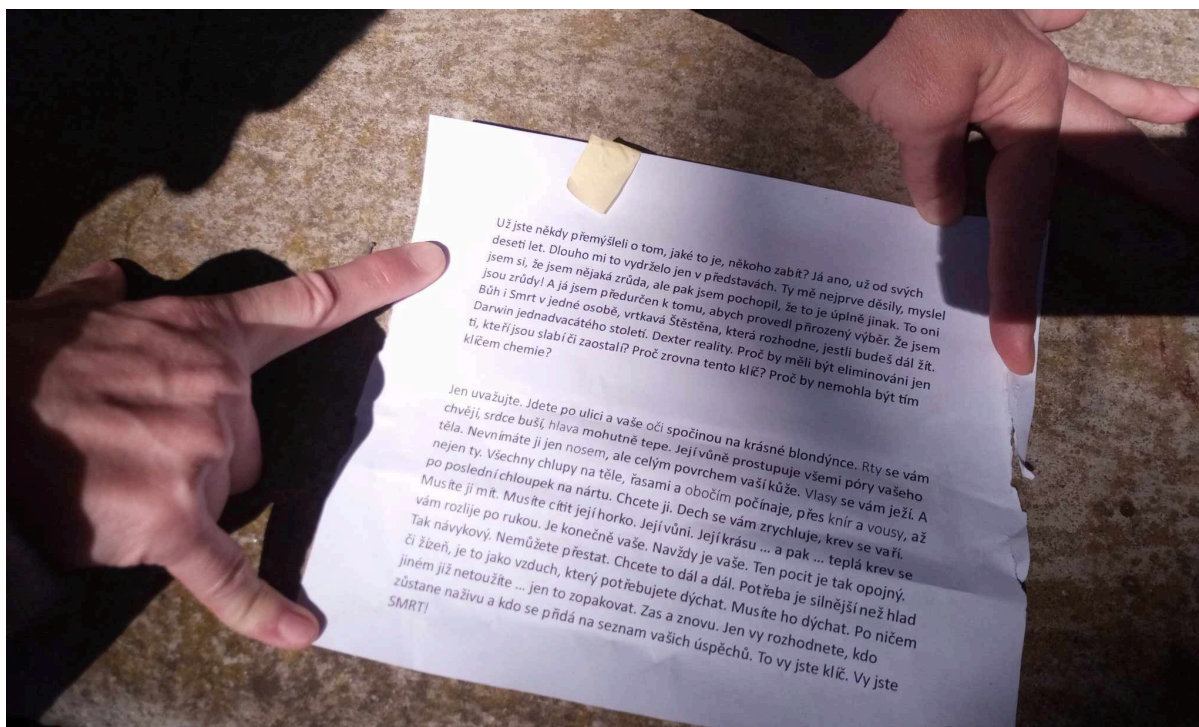
Zadání šifry E.

V odjížděcím mumraji se dělíme. Část zůstává a luští E, já nasedám s O do auta a jedu zpět do Vlčtejnu vyzvednout Makki. Cíl máme jasný, dojet pro vyluštěnou A1 do Kařízku.

Taková byla pohoda na místě společného úkolu, poté co už všichni odjeli.

Zastavujeme ve Vlčtejně, běžím k hradu (doufajíc, že uvidím bombu :-)), cestou míjím zavřený kiosek. V tu chvíli by mě určitě nenapadlo, že se sem ještě budeme vracet...

Rychlo-foto textu za bombu, dokud je k dispozici. Makki (už seznámená s textem) jen naznačuje, že jsou některé slova napsaná trochu jinak.

Vyřážíme.

Jednou z možností řešení D3 (tedy Hromnické vyhlídky) je hrad Radyně. Protože je to po cestě, stavíme tam. Holky běží nahoru zkusit zaměřit polohu, já mezitím fotím průsvitku pro Joela... prý se mu ten hrad moc nezdá. Ano, zase nebyla tam, kde jsme ji chtěli/potřebovali.

Opravdu blbě se fotí.

Pokračujeme v cestě, kolem 13:40 píše Joel, že identifikoval správné místo z vyhlídky. Je to nějaký vysílač. Je to trochu z cesty, tak neměníme směr.

Těsně před druhou dorážíme do Kařízku a otevíráme B1: Tento příběh mě inspiroval. Vždycky jsem obdivoval, když někdo umí odvézt nečekaně dobrou práci. Posuďte sami. No není to příklad vhodný následování?

Makki začíná mít hlad (dobře, rozhodně není první a jediná, ale první dostatečně hlasitá určitě ano!). Zatímco posloucháme nahrávku o příběhu četníka, David píše, že už možná vyluštili E. Tedy, rozhodně má trojice, ale ještě to bude chtít zkontrolovat souřadnice.

Nám se daří identifikovat příběh z B1 a vyřídíme na souřadnice. Krátké přibrzdění (zastavení raději ne, když je za námi auto) stačí na potvrzení souřadnic a otevření B2. Seznam jmen. A jéje.

Čestmír-Derek-Stanislav-Denis-Čeněk-Tomáš-Petr-Štěpán-Česlav

Jitka-Tamara-Soňa-Petra-Jana-Otýlie-Denisa-Pavla-Štěpánka

Vedete si dobře, jsem překvapen. Dobrá, tak jako odměnu vám prozradím pár jmen svých obětí. Třeba vás i někam zavedou ...

Zadání B2 s úvodním textem

Vytahujeme kalendáře, zapisujeme svátky. Trochu divný nám připadá výběr jmen; i když jsou všechna jména v kalendáři (nebo se dají alespoň dohledat), rozhodně nejsou některá ta první volba. A to množství 'Č'?

Chvilku luštíme B2 a zároveň rozebíráme E, abychom se shodli na souřadnicích. Pak se rozhodneme se vrátit, vypadá to, že B2 nikam nevede. Cestou potkáváme šipku doleva s nápisem OSLAVA. V tu ránu se zezadu ozývá Makki, že už ví jak na to, že jsou to přeci čísla – první písmeno jména odpovídá názvu číslovky; proto tolik 'Č'. Zastavujeme na krajnici, zapisujeme řešení; ale vede do nikam. Rychle shledáváme, že D není 2, ale 9, opravujeme souřadnice a pokračujeme na hřbitov u Mýta. WR potvrzuje místo a otevírá B3.

Víte, proč jste vůbec tady? Vzpomeňte, odkud přicházíte. Najděte správný hrob a vezměte si to, co jsem tam nechal jenom pro vás. Neberte si nic, co vám nepatří! Tajemství tohoto předmětu vám odhalí cestu dále.

Úvodní text k B3

Na hřbitově nacházíme hned z kraje svíčku v barvách I. Questu – alespoň máme jistotu, že jsme na správném místě. Po chvíli hledání nalézáme správný hrob a na něm petardy. Podle jejich počtu tu už skoro všichni byli...

Je nám jasné, co s petardou. Tady nastává moment nepochopení schéma soutěže ve WR (který se pak projevil ještě jednou) – protože jsme si mysleli, že zapálením petardy dostaneme kód a další lokaci. Jinak bychom s tím počkali na ostatní. Po odpálení jsme našli

štítek s kódem, tedy jeho částí; naštěstí chyběl jen začátek štítku a první písmeno se dalo dobře domyslet. Zadali jsme kód a tím ukončili volitelnou větev B.

Zapalování petardy. Pochopitelně na druhou zápalku (docela foukalo). Mě to sežehlo a Makki trefil (asi) kus štítku. Bezpečnost nadevše!

Ze hřbitova vyrážíme směrem k torzu razícího štítu Viktorie, řešení šifry E. David s Joelem parkují poblíž a začínají roztápět gril. Nás potkává po cestě zátaras cyklistického závodu (se kterými už má O s Makki docela zkušenost). Organizační tým závodu nám radí s cestou okolo, naštěstí to není velká zajižďka. Musím říct, že to soutěži přidává ještě další dimenzi, nejen, že musíme luštit, plánovat co nejkratší cestu... ale ještě brát v úvahu závod, který na mapě vyznačen není.

Úspěšně dojíždíme k Viktorii a potvrzujeme E, čímž získáváme F. Chceme se vrátit o kousek zpátky po silnici, kde čeká druhá část o obědem. Bohužel jsme

zastaveni jinou dvojicí pořadatelů závodu, že zpátky rozhodně nemůžeme (načež chvíli na to dvě auta vesele projíždí, protože nedbají instrukcí).

Auto tam necháváme, pořadatelé se nabízejí, že nám ho tam pohlídají. Dorazíme ke zbytku a začíná oběd. Tedy, tak trochu. Vytahuji počítač a začínám s přepisem Zodiakovy šifry. Úkoly během roku jsme přepisovali trochu náhodně, ale už na trailer jsme použili Zodiac Typewriter. Výhodou je, že se to alespoň dá dobře zkontrolovat s originálem.

<p> QJ ■ B E O Q D ▲ B K □ + R ● ⊕ F Δ Q K · + ⊥ ■ ⊕ E O J φ ▲ D B □ D J ● I E Δ Q ⊕ · ⊕ Q ■ L ⊕ O R A ▲ B H □ ⊥ I ● K J Δ ⊕ ⊕ · B F ■ F J O ⊥ L ▲ Q K □ J K ● G Δ J L · J - ■ F W O φ ⊕ ▲ R I □ ⊥ ⊕ ● E Q Δ X I · Y B ■ K C O W X ▲ φ ⊕ □ G D ● Q Δ Q Z · L Y ■ + J O J H ▲ B F □ K F ● W Z Δ R I · J ⊕ ■ C X O ⊥ - ▲ A F □ + G ● J φ Δ ⊕ E · Q - ■ ⊕ B O Y A ▲ φ F □ Z B ● J ⊥ Δ W </p>	<p> QJ ■ B E O Q D ▲ B K □ + R ● ⊕ F Δ Q K · + ⊥ ■ ⊕ E O J φ ▲ D B □ D J ● I E Δ Q ⊕ · ⊕ Q ■ L ⊕ O R A ▲ B H □ ⊥ I ● K J Δ ⊕ ⊕ · B F ■ F J O ⊥ L ▲ Q K □ J K ● G Δ J L · J - ■ F W O φ ⊕ ▲ R I □ ⊥ ⊕ ● E Q Δ X I · Y B ■ K C O W X ▲ φ ⊕ □ G D ● Q Δ Q Z · L Y ■ + J O J H ▲ B F □ K F ● W Z Δ R I · J ⊕ ■ C X O ⊥ - ▲ A F □ + G ● J φ Δ ⊕ E · Q - ■ ⊕ B O Y A ▲ φ F □ Z B ● J ⊥ Δ W </p>
---	---

Moc rád na to místo vzpomínám. Krásná houbařka, hebounká, mladounká. Dlouhé blondaté vlásky. A ten její strach a děs v očích těsně předtím, než jsem jí srdce protnul ostrým kulem. Ten bezmocný křik. Dodnes mi v uších zní jako rajská hudba. Miluji svou práci! Kde máte hledat, vám napoví šifra.

Zodiaková šifra (F) v soutěži. Vlevo originál, vpravo přepis. Dole úvodní text.

Žhavím už předem připravený postup na řešení, CryptoScope a CrypTool. První z nich ukazuje vcelku malý počet znaků (což přeci jen dává trochu smysl, pokud to mají týmy vůbec vyluštit) a také docela pěknou pravidelnost v opakování.

```
dJ#BE6QD8bK_+R5)F
9qK.+t#)E6l(8Db_D
l5IE9qz.)Q#Lz6RA8
bH_tI5Kl9z).BF#fJ
6cL8QK_Jk5Gd9lL.[
-#fW6(z8RI_tz5Eq9
XI.YB#kc6WX8(z_GD
5qd9QZ.LY#[6lH8B
F_kf5WZ9RI.l)#cX6
t-8Af_+G5[(9zE.Q-
#)b6YA8(F_ZB5[t9W
```

Protože žádný text by asi takhle pěkně pravidelná písmena neměl, znaky zahazujeme a pokračujeme se zbytkem. Ještě zkusím identifikovat nějaká další opakování (ale to se pak ukáže jako špatná cesta). Už první iterace v CrypToolu, po dosazení tradičního “HLEDACI PRAVDY”, ukazuje slova jako “PRAVDOUCI”, “V LESE PLNEHO STROMU”, což i pěkně navazuje na úvodní text k této šifře. Po krátkém prohazování písmenek nacházíme řešení a další místo v Arboretu Žďár.

CryptoScope. Analýzou rychle zjišťujeme, že se znaky pěkně opakují.

Přichází další dělení. Obědu se moc nestihlo, část zůstává a já, já vyrazím nejprve k vysílači (řešení jedné z větví) a následně k arboretu. Vysílači jsme moc nevěřili (tedy nepřipadalo nám to pravděpodobné), ale doufali jsme, že Joel identifikoval místo správně. Cestu nám akorát komplikovala uzavírka některých silnic, naštěstí v tuto chvíli jsme měli docela dobrou představu, kudy nemůžeme a tudíž jsme si to správně naplánovali.

Cestou k arboretu míjíme tabuli vyznávající lásku k Denise. Parkujeme před zákazem a pokračujeme pěšky. V arboretu nacházíme skupinu organizátorů a získáváme čtyři fólie s částmi obličejů. Cílem je vytvořit podobiznu Zodiaka. V arboretu se ještě chvíli zdržujeme, přeci jen se tak nabízí tam někde nechat nějakou nápovědu, indicii, nebo něco, co by nám mohlo pomoci – bohužel jsme nic nenašli.

Tak co, hledači pravdy, už znáte onu pravdu? Víte, kdo jsem? Nevíte nic! Ani že jsme se hned ráno viděli! Ani že jste mě viděli už několikrát na videu. Dokonce i několikrát během dne! Myslíte si, že mě dokážete popsat policii? Zkuste vyhledat někoho z mnou otročených organizátorů tohoto mejdanu. Něco jsem u nich nechal. Stihnete to rozluštit? Na posledním místě vás budu čekat ... Ale nebude to poslední místo pro mě, to mi věřte ...

Úvodní text k šifře G.

Vracíme se k autu a přemýšlíme nad tím, koho vlastně máme vytvářet. V pěti tvarech hlavy zkraje hledáme obličej organizátorů. Spojením s textem uvádějícím šifru, kde se Zodiak chvástá, že jsme ho přeci viděli, se domlouváme na manažerovi ročníku Jirkovi. Protože jsme si ho v arboretu nepamatovali. (A jestli tam byl, tak se mu tím omlouváme :)).

Poskládat Jirku se nezdá být jako takový problém. Potvrzení našeho smýšlení ještě nalézáme v ostatních tvarech obličejů... kde "poznáváme" další organizátory. No jo, jenže jak takový Jirka vypadá?

Prolustrovali jsme stránky I.Questu, fotky z her, videa... a Jirka nikde. Naše konspirace tím jen rostla – že by ho odstranili schválně? Aby to měli soutěžící složitější? Vtipkovali jsme, že skočíme na orgy zpět do arboreta a zeptáme se, kde ten Jirka je... Mezitím se nám povedlo ho přeci jen někde najít. Na starším traileru. A také na té náhodné fotce z rána.

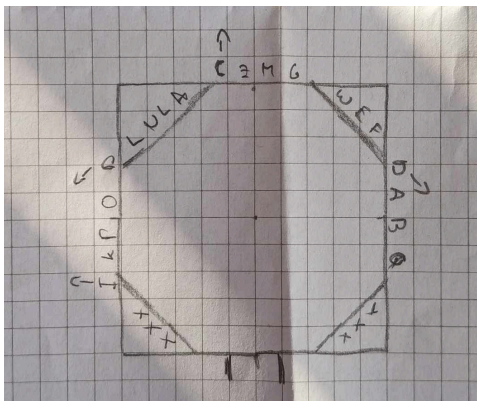
Jak vypadá Jirka? No s WhatsAppovou fotkou jsme spokojeni nebyli.

Vybíráme všechny nápovědy co jsou. První nám orgy nevyvracela, ta druhá už ano. Další nápovědy už moc nepomáhají, většinou jen zahazují části obličejů, které bychom nepoužili. Asi nám něco uniká. Startujeme auto a jedeme za zbytkem týmu na Mariinu skálu, kde luští azimutovou šifru.

Prohlíželi jste si pořádně místa, kam jsem vás zavedl? Copak jste si mě vážně nevšimli?

Lepší nežli Charón, i když loďku nemám. Do parlamentu kandiduji, ač politikem nejsem. Dvakrát již zemřel jsem, přesto stále živý zůstávám.

První dvě nápovědy k šifře G

Jak se vám tady líbí? Hezké místo, klidné, že? A ten výhled do všech stran. Ještě teď mám před očima toho cyklistu. Stačilo ho jen malinko popostrčit. A letěl. Hlavu měl úplně namaděru. Jak už jsem říkal, krásný pohled. Tady mám pro vás několik čísel, dobře se rozhlédněte!
Azimutová šifra (C2). Hledání písmen dalo trochu zabrat, když měly podobnou barvu jako altán!

Po cestě nám přichází SMSka s náповědou (byla nějak časově daná, nebo se organizátoři báli, že to nikdo nevyluští?), že jsme pravděpodobně přehlídli indicii, která se nachází u přívozu, obou hřbitovech a na Vlčtejně. Hřbitov jsme potkali jen jeden a ten je daleko, proto měníme trasu, jedeme na Vlčtejn. Kdo by čekal, že se tam ještě vrátíme?

Tady je hledání rychlejší. Nejprve ohledáváme nástěnku obce, pak jdeme ke zřícenině (přeci jen označení bylo "na Vlčtejně"). Na kiosku před zříceninou vidíme jasnou indicii...

Komu by se nehodilo zmizet do Bruselu, když zabil tolik lidí?

Okolo jsem šel akorát já (po bombě, podívat se na zříceninu) a Makki. A ani jeden si toho nevšiml. [Po soutěži jsem se o tom bavil s Davidem, on by si asi všiml...]. Začíná další skládání, tentokrát je to jednodušší – nebo – spíš už víme, co doopravdy máme skládat. Tři části obličeje máme jasně dané, vlasy jsou jasné, oči a vousy asi taky. Trochu nejistoty tam je, přeci jen ta pusa má těch možností víc.

Po prvním dosazení, které nám připadá rozumné, vychází louka poblíž Radnice. S tím jsme docela v pohodě. Občas vycházejí i náhodná místa a Radnice je správným směrem. Vyrážíme.

Přibližná poloha prvního řešení.

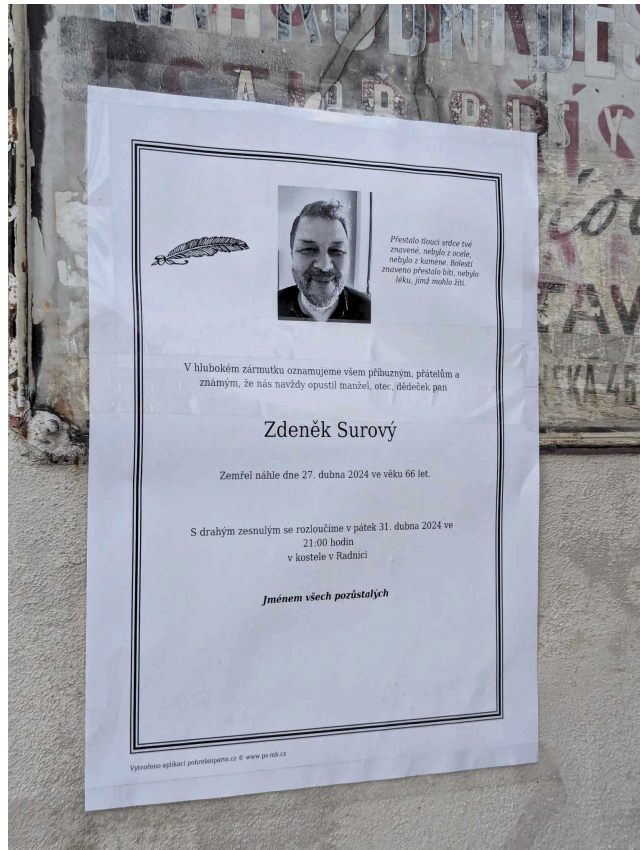
Mezitím druhé auto opouští Mariinu skálu (vyluštěním azimutů C2) a pokračuje na hřbitov, doufajíc, že dostanou další petardu 😊. Na hřbitově potvrzují polohu na C3 a všímají si parte, které posílají – rozloučení má proběhnout v kostele v Radnici.

Tohle je můj sen. Všichni mí otroci vedle sebe. Co otroci, moje dušičky, moje ovečky. A já, jejich pastýř na věčnosti, leží přímo uprostřed. Není to krásná představa? Posuďte sami.

Úvodní text k C3

Někdy už to tak bývá, že vás nejvíce proslaví až smrt. Mě i mého dobrého kamaráda Aloise. I když o něm jste spíše slyšeli jako o Toníčkoví. Brzy to bude sto let, co naše životy krátce po sobě vyhasly. A zanedlouho skončil i život tomu, kdo nás zastřelil. Chcete se zasmát? Můj přítel i jeho vrah měli pohřeb ve stejný den, na stejném místě a dodnes odpočívají na stejném hřbitově. Není to paradox? Můj hrob byste hledali jen těžko, místo je dávno zapomenuté. Ale lidé na mě vzpomínali v Pyšelích, později v Býchorech, a nyní se o mně dočtete i v Muzeu Policie v Praze. Ale tam nechoďte, zavítejte raději k hrobu mého věrného druha, který zde odpočívá společně se svou milou, která zemřela pouhý měsíc před ním ...

Zadání C3.

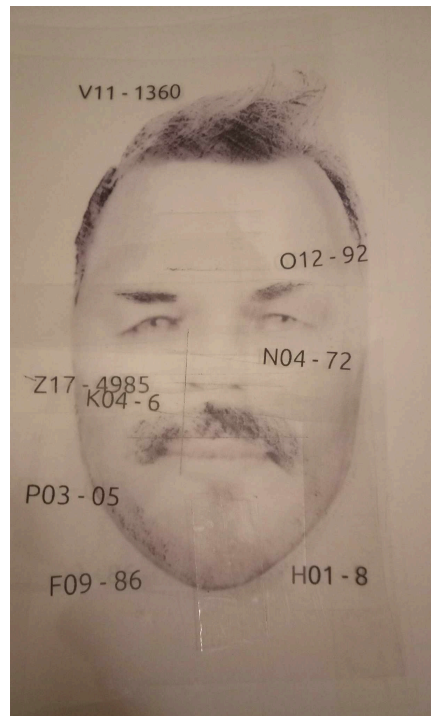
Na hrobě je bohužel místo petard jen pár kytiček v barvách I. Questu s nápadně odtrženými okvětními lístky. Jejich počet trochu navádí na souřadnice... ale času není nazbyt. Rychlé foto a hurá do Radnice.

Po příjezdu do Radnice tedy ještě koukáme na kostel – trochu nás znervózňuje nepřítomnost jiných týmů. Dojždíme k louce, kde také nikdo není.

Vracíme se k skládání profilu Zodiaka. Druhá, dojíždějící, skupina mezitím zkusí potvrdit kostel, ale bezvýsledně. Dojíždí k nám a konzultujeme. Jsme si jistí téměř všim, jen ta pusa

má více možností. Joel navrhuje jednu z krajních, vypadá, že by také mohla být. Souřadnice máme rychle, 130m vzdálená socha sv. Floriana. Joel vybíhá, je to poslední pokus, který stihneme. Vrací se, že to vyšlo, ale něco se objevilo. Až po důkladném pročtení zjistíme, že jsme opravdu zvládli I.Quest dokončit. Hurá!

Dodatečně složený Zodiak. Protože vyfotit jsme si ho pochopitelně zapomněli. U sochy nebyl, známe sice jeho tvář, ale chytit se nenechal.

Ještě trochu pokecáme a dělíme se. Část jede rovnou, zbytek ještě vrátit tracker a chvílku pobýt v hotelu. Jak to tentokrát dopadne?